

AMURGUL GANDURILOR

Recomandare

*Cu
“Amurgul
gândurilor”
Cioran se
ancoreaza
definitiv in
înserarea
filosofiei*

Amurgul devine deci cheia de bolta a "nefericirii" cioraniene-limita, in cazul sau, genereaza perceperea lumica un "nicaieri" lipsit de sens, dătător de deziluzii.

Nici o inclinatie spre sistematizare a continutului nu este vizibila. Tabla de materii e abandonata in favoarea delimitarii capitoarelor prin cifre romane. In fapt aceasta structurare a textului este inutila: cartea este un imens monolog al acelorasi nelinisti, rostit de o voce egala si in acelasi timp nuantata, in care delimitarile par a fi introduse doar de dragul ruperii de ritm a lecturii.

*Cioran reia temele majore cu care isi afirmase
afinitatea inca de la debut: singuratatea, deznadejdea,
melancolia, sinuciderea si nu in ultimul rand iubirea.*

*Una dintre teme centrale ale volumului o
constituie singuratatea ca punct comun cu
Dumnezeu, dar si cu Diavolul*

“Pe oameni nu-I cunoastem decat pentru a ramane mai singuri cu Dumnezeu”

“Doamne, pe cand un nou potop? Cat despre corabii poti trimite cate vrei, eu nu voi mai fi un stranepot al lasitatii lui Noe”

“Cand ma voi scufunda fara apel in Diavol si in Dumnezeu?”

“Nepotrivirea dintre Dumnezeu si viata alcatuieste cea mai crunta drama a singuratatii”

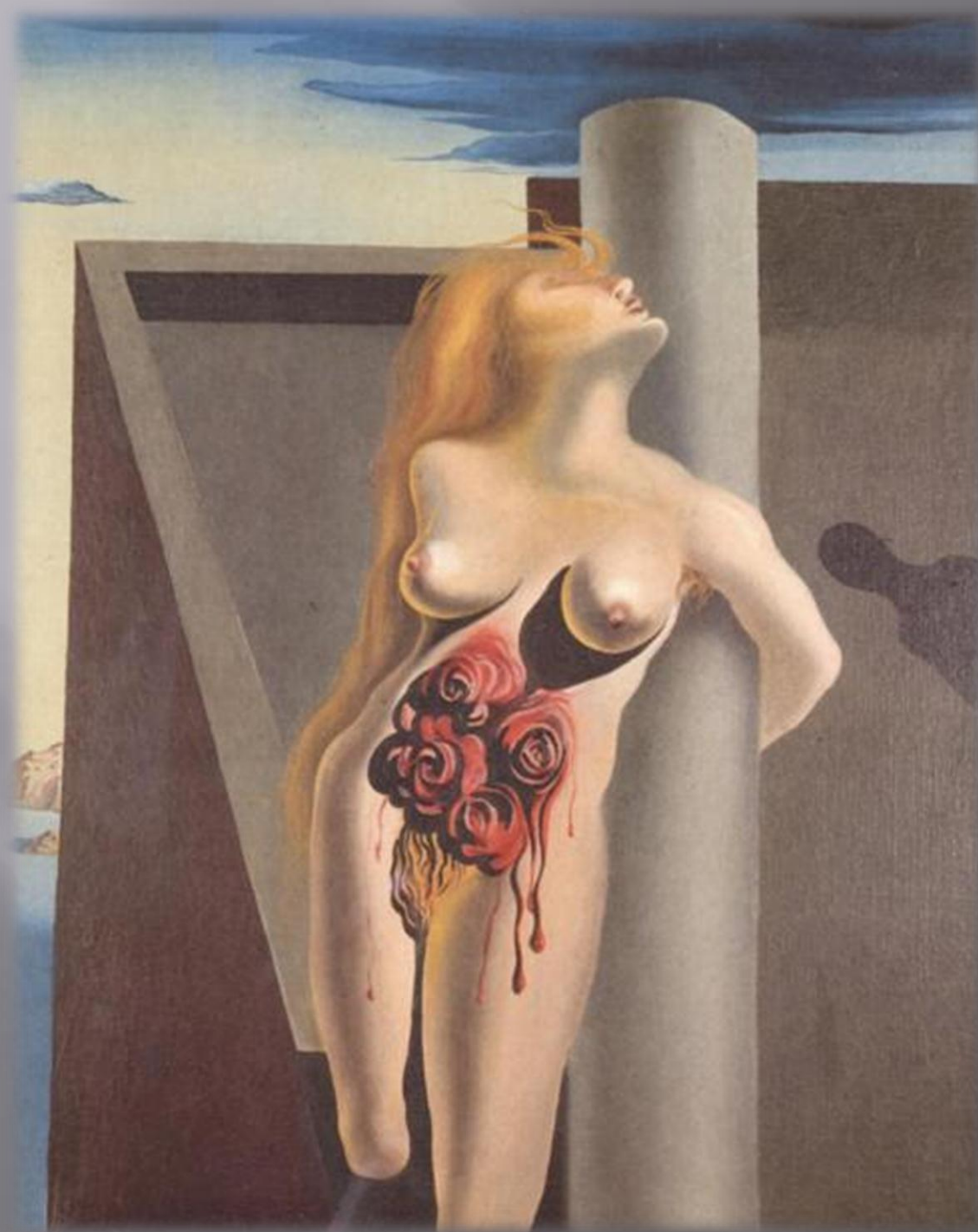

*“Daca omul n-
ar fi stiut
introduce un
delir voluptos in
singuratate, de
mult s-ar fi
aprins
intunericul...”*

Toate obsesile cioraniene sunt plasate in vecinatatea lui Dumnezeu. Iubirea, erosul, timpul, muzica nu fac decat sa prezinte imaginea unei divinitati indiferente si imperfecte, careia comparatia ii este mereu defavorabila

*Iubirea este pentru
Cioran deopotriiva
pacat si sfintenie.
“Dumnezeu
prevazand caderea
omului, i-a oferit
compensatia
iluzorie a femeii.
Prin ea, putut-a el
uita Paradisul?
Nevoia religioasa e
raspunsul negativ*

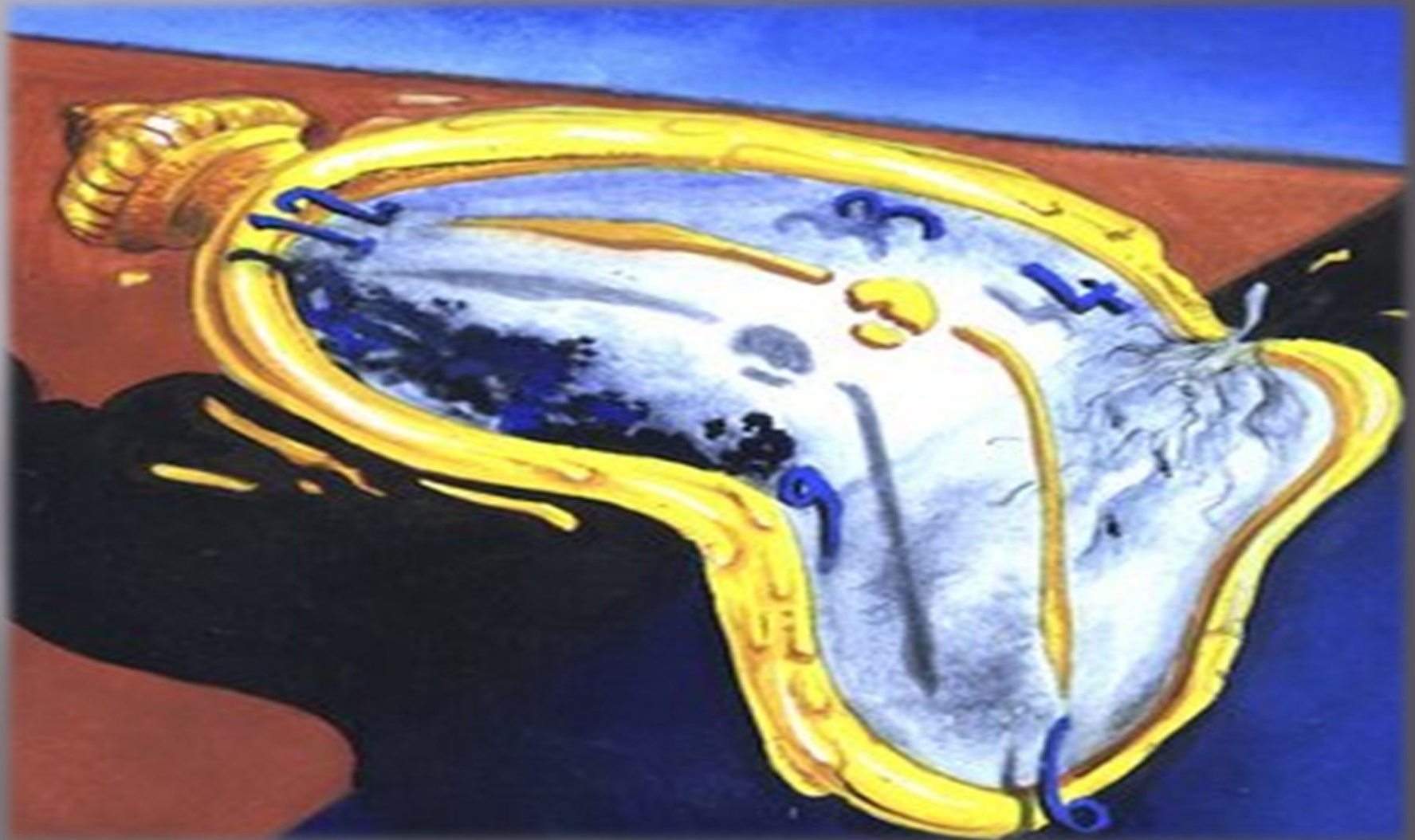
*“Se considera ca
femeia este profunda-
de ce? Findca la ea nu
dai niciodata de
fundament. Femeia nu
e inca nici macar
plata”.*

“Dragostea este sfintenie plus sexualitate- nimeni si nimic nu poate imblanzi Paradoxul acesta prapastios si subilm”

O alta tema centrala din „Amurgul gândurilor” este timpul. Cioran se concentreaza asupra caracterului sau ofensator si denigrator in relatia sa cu individul.

Cu „Amurgul gândurilor”, Cioran da masura intregi sale subtilitati de a investiga teritoriul umanului, dar si pe cea a talentului sau poetic. Cartea poarta germenii evolutiei spre aforism, stadiul exprimarii lapidare si paradoxale.

„Amurgul gândurilor” apare in 1940 la Sibiu, fiind ultima carte scrisa in limba romana de catre Cioran- este amurgul unei perioade de creatie, amurgul istoriei romanesti a lui Cioran.

Va recomandam cu caldura sa o cititi

